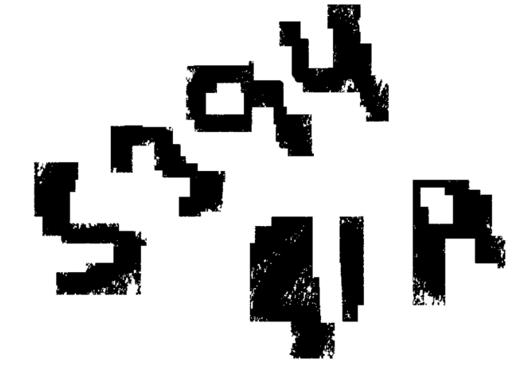

5394
51A

الحمد کہ از تصنیفات جناب مولوی
اضعف العباد مسیح الزمان
طبع نمود

بسم الله الرحمن الرحيم

الرحمن ۝ علم القرآن ۝ خلق الانسان ۝ علمه البيان ۝

آن مهربان رحمن کاموخت قرآن
پیدا نمود انسان آموختش زبیان

الشمس والقمر بحسبان ۝ والنجم والشجر يسجدان ۝ والسماء رفعها ووضع الميزان ۝

شمس و قمر مقدر ساجد نبات و اشجار
افراخت چرخ برتر بنهاد باز میزان

الا تطغوا في الميزان ۝ واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان ۝

نشوید تا که سرکش در وزن این ترازو
سازید وزن یکسان ندهید کم میزان

والارض وضعها للانام ۝

بهر خاک بهر مردم بنهاد تا بهر دم
یابند نفع وافر از کاه و سنگ و حیوان

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝

در وی است میوه تر هم نخل خوشه آور   هم غله که آور هم بوی خوب گل دان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس با کدام آلا پروردگار خود را   تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝

پیدا نمود آدم از خشک گل خذف سان   هم آفرید جانرا از صاف شعله نیران

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس با کدام آلا پروردگار خود را   تکذیب می نمائید ای آل جن و انسان

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

آن رب هر دو مشرق هم خالق دو مغرب   ای شرق و غرب صیفی هم هر دو زمستان
پس با کدام آلا پروردگار خود را   تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

دریا دو کرد جاری باهم که بین هر دو   آمد حجاب و پرده پس کی کنند طغیان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝

پس با کدام آلاء پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان
بیرون کند از ان دو یعنی شور دریا	خورد و کلان لآلی یا در و سرخ مرجان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس با کدام آلاء پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

محکوم او سفن روان پیدا شده پنهان	در بحرهای دنیا جریان چو کوهساران
پس با کدام آلاء پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

هر کس که بر زمین ست میرد بلی یقیناً	جز ذات خالق تو کو اعظم ست و منان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس با کدام آلاء پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝

از وی طلب نمائید در چرخ و خاک هر شی	هر روز کار سازد در خلق با احسان

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ

پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ۚ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ

قصدی کنیم بزودی بهر حساب تان	گیریم حساب هر یک جنی بود که انسان
پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا ۚ لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ

ای قوم جن و آدم گر تاب هر برآرید	ز اطراف چرخ و غبرا زروید جز بسلطان
یعنی شما برفتن دارید گر گزیرے	بروید لیکه نبود تاب شما بطغیان

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ

پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ ۙ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ۚ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ

چون بر شما فرستم شعلات و دود دوزخ	آنگه توان ندارید انجای یکدگرتان
پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس چون فلک بتر قد چون سرخ گل بگردد	مثل ادیم احمر و اهول او بحیوان
پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن وانسان

يَوْمَئِذٍ لَّا يُسْأَلُ عَن ذَنبِهِ إِنسٌ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

ازروز کشت باشد پرسیده کس نگردد	از جرم خویش هر یک از انسیان و جنان
یعنی بجرم مجرم حاجت بتفحص نبود	لیکن سوال باشد تحقیقا برای اعلان
پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن وانسان

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

معلوم هم حمله عاصی گردد ز روی تیره	از موی سر گه از پا بکشند شان به نیران
پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن وانسان

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ۝

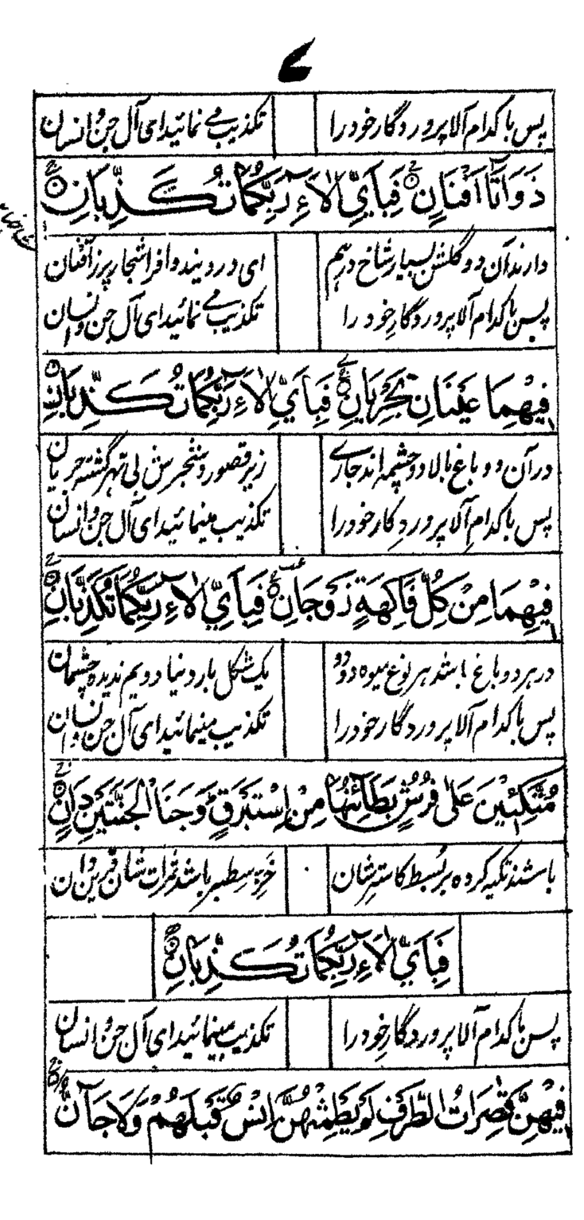
این ست دوزخ آنچه منکر شوند بایی و	کفار زان بگردند در وی آب سوزان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس باکدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن وانسان

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

وز بهر آنکه ترسد ز قیام پیش خالق	دو گلشن ست او را بسیار خوب و ریان

پس باکدام آلا پروردگار خود را — تکذیب می نمائید ای آل جن و انسان

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

دارند آن دو گلشن بسیار شاخ درہم — ای در رو بیند وا فراشجار پر ز افنان

پس باکدام آلا پروردگار خود را — تکذیب می نمائید ای آل جن و انسان

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

در آن دو باغ بالا دو چشمه اند جاری — زیر قصور و شجر سن لی تہر گشته جریان

پس باکدام آلا پروردگار خود را — تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

در ہر دو باغ باشد ہر نوع میوہ دو دو — یک شکل بار دنیا دو یم ندیدہ چشمان

پس باکدام آلا پروردگار خود را — تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝

باشند تکیه کرده بر بسط کاستر شان — خز سطبر باشد ثمرات شان قرین دان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس باکدام آلا پروردگار خود را — تکذیب مینمائید ای آل جن انسان

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝

در غرفه ها و قصرش حوران کوته دیده	شان از کسی نسوده خبر زوج انس و جان
فَبِاَیِّ اٰلَاۤءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ	
پس با کدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان
کَاَنَّهُنَّ الْیَاقُوْتُ وَالْمَرْجَانُ فَبِاَیِّ اٰلَاۤءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ	
گویا که ذات ایشان یاقوت هست و مرجان	از لطف ذات و وصفی کز حرم شناست عیان
پس با کدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مے نمائید ای آل جن و انسان
هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ فَبِاَیِّ اٰلَاۤءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ	
باشد جزای نیکی بیا طلب کن	از اعمال صالح تو باشد رضای رحمن
پس با کدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مے نمائید ای آل جن و انسان
وَمِنْ دُوْنِهِمَا جَنَّتٰنِ فَبِاَیِّ اٰلَاۤءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ	
هم غیر از ین دو گلشن دیگر دو هست بستان	یا کم از ین دو جنت بهر خادم شان
پس با کدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مے نمائید ای آل جن و انسان
مُدْهَآمَّتٰنِ فَبِاَیِّ اٰلَاۤءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ	
هستند سبز و اسود از بسکه سبزه زارند	کوی حمی سیه شد ز انبوه برگ و قضبان
پس با کدام آلا پروردگار خود را	تکذیب مے نمائید ای آل جن و انسان

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

در آن دو چشمه جوشان کا بیش کم نگردد — هر چند کس برآرد دیگر آید از تر آن
پس با کدام آلاء پروردگارِ خود را — تکذیب مینمائید ای آن جن و انسان

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

در هر دو هست بر هم بسیار های خرما — دیگر انار اعلی باشند جمله ریان
پس با کدام آلاء پروردگار خود را — تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

در قصر آن دو بستان خوب بن خلق و خلق زنها — تنها چو در تنها از جمله عیب عریان
پس با کدام آلاء پروردگار خود را — تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

زنها که چشم ایشان بیض و سیه بشدت — در خیمه های لؤلؤ چون کاخ صدر ایشان
پس با کدام آلاء پروردگار خود را — تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

هرگز نسوده شان را از پیش شوهر ایشان — نی آدمی بشهوت نی جنیی بتوفان
پس با کدام آلاء پروردگار خود را — تکذیب مینمائید ای آل جن و انسان

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۝

باشند تکیه کرده بر بساط و بالش	از ریشم ملائم فرش زیبای خوش نمایان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس با کدام آلای پروردگار خود را	تکذیب [illegible] ای کل جن و انسان

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

اعلیٰ ست خالق تو عظمت بس ست اورا	سازد مبارک جنت اعزاز اهل ایمان
گواهی محمد آنجا که خدا بگفت زهرا	نکنیم نعمتت را انکار ای شه جان

تمت

ایضاً

سوره رحمن با آب پاک بشوئی و بخور	تا ببینی صحت مرض طحال از فضل آن
در چشمت اگر دهد زحمت	درد خود ساز سوره رحمان
یا بخوان یا نویس و با خود دار	تا شفا بخشدت خدای جهان

بر ضمیر منیر ارباب فضل و کمال مبرهن باد که عرصه چند سال میشود که جناب مولوی محمد علی صاحب نایتی مرحوم در ایام عزیمت زیارات حرمین شریفین از اثنای راه ترجمه نظم این سوره شریف تصنیف فرموده بذریعه ڈاک بتوقع چهاپه شدن نزد احقر ارسال فرموده براه حق وصال یافتند بالفعل این نحیف حسبة لله برای افاده برادران اهل ایمان طبع نموده هر که را حاجت باشد از مطبع فقیر طلب فرماید و بعضی از خواص سوره شریف نیز از رسائل معتبره نوشته شدند ۱۶۰۰ .. ۱۶۰۰